

tes noget i Stedet. Store Lag i Befolkningen have ønsket de gamle Skatter enten helt eller delvist afløste af en Formue- og Indkomstskat, men dette Skatteprincip har hidtil mødt afgjort Modstand i andre Samfundslag, og denne Omstændighed har vel været Hovedgrunden til, at det ikke tidligere har været muligt at opnå Enighed om en saadan Skat.

I Skattesagens Historie betegner Rigsdagssamlingen 1900—01 et Vendepunkt. I denne Samling fremkom der nemlig i Landstingets Udvalg fra det daværende Flertals Side Forslag om, at samtlige faste Skatter til Staten skulde bortfalde. Man erkendte, at disse Skatter hvilede paa „forældede Lovbestemmelser“, og samtidig foreslog man, at al Ligning paa Hartkorn baade til Sogne- og Amtskommunen skulde afskaffes og erstattes med en Ligning efter Værdien. Derved mente man, at der vilde „være gjort et stort Skridt til at afhjælpe de Klager, der i mere end en Menneskealder have lydt over Uretfærdigheden af den nu anvendte Basis for Skat af faste Ejendomme baade til Stat og til Kommune“.

Dette Forslag om at gaa bort fra det nuværende Grundlag for Beskatningen til Staten og Kommunen vandt almindelig Paaskønnelse baade i og uden for Rigsdagen. I det derefter følgende Fællesudvalg blev en Skattereform i den Retning, som det nævnte Forslag antyder, i Grunden anerkendt fra alle Sider, og den væsentligste Grund til, at man ikke allerede den Gang naaede til et Resultat, var Meningsforskel om Fordelingen af de Beløb, der af de gamle Skatter skulde kompenseres ved Skat paa Formue og Indkomst og ved en Ejendomsskyld efter Værdi.

Paa dette Grundlag have Skattelovsforhandlingerne paa Rigsdagen siden været førte. I Overensstemmelse hermed fremsatte den nuværende Regering i Efteraaret 1901 for Folketinget Forslag til en fuldstændig Ophævelse af de gamle Skatter baade til Stat og Kommune mod Indførelse af 2 helt ny Skatter, en Indkomst- og Formueskat og en Ejendomsskyld, be-

regnede til et Beløb af henholdsvis 8,280,000 Kr. og 3,146,250 Kr. Disse Forslag bleve vedtagne af Folketinget, væsentlig i samme Skikkelse, som de vare forelagte af Regeringen. Men da Landstinget ikke naaede til at blive færdigt med Behandlingen af disse Lovforslag i forrige Samling, bleve Forslagene ved Begyndelsen af nærværende Samling atter fremsatte for Landstinget i alt væsentligt med det samme Indhold, hvormed de vare blevne vedtagne af Folketinget den 11. Marts f. A.

I Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten, gøres der i Bemærkningerne til Lovforslaget Rede for den sandsynlige finansielle Virkning af de 2 Lovforslag, hvorefter Statskassen vilde kunne paaregne en forøget aarlig Indtægt paa 831,250 Kr. Men da det samtidig fremsatte Forslag om den kommunale Beskatning m. v. indeholder Forslag om et Statstilskud til Amts- og Sognekommunerne paa 2½ Mill. Kr., og Forslag til Lov om Afløsning af Tienden derhos forudsætter et aarligt Tab for Statskassen paa ca. 1,650,000 Kr., bliver den finansielle Virkning af den samlede Skattereform, saaledes som den er fremsat i Regeringens Lovforslag, en Indtægtsnedgang for Statskassen paa 3,319,000 Kr.

Lettelse i Skattebyrden i Forbindelse med et Statstilskud til Kommunerne har gennem de foregaaende Aars Forhandlinger om Skattelovene i større eller mindre Grad været stillet i Udsigt saa godt som fra alle Sider. Men ved Siden heraf maa det erkendes, at det nys nævnte Indtægts- tab for Statskassen vækker ikke ringe Betænkelighed under de forhaanden værende Forhold. I de foregaaende 3 Aar ere Statens Indtægter paa enkelte Omraader gaaede nedad med ret betydelige Beløb, medens der samtidig viser sig en ustandselig Vækst i Udgifterne. Hertil kommer, at der stadig melder sig ny Opgaver, der stille store Krav til Finanserne. En væsentlig Del af disse Opgaver ere af en saadan Beskaffenhed, at de ikke kunne afvises, de trænge paa med Styrke og maa løses i en nærmere Fremtid.